

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn.: KO-11619/2015-ERU
Č. j.: 11619-13/2015-ERU

V Ostravě dne 16. března 2016

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ustanovení § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení vedeném pod sp. zn. KO-11619/2015-ERU s účastníkem řízení, kterým je společnost **KOMTERM Čechy, s.r.o.**, se sídlem Bělehradská 55/15, 140 00 Praha 4, IČ: 285 10 011 (dále též jen „účastník řízení“), zast. Mgr. Lukášem Nývlttem, advokátem se sídlem v Praze, Václavské náměstí 832/19, ve věci podezření ze spáchání správního deliktu podle ustanovení § 91 odst. 1 písm. h) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění účinném do 31. prosince 2015 (dále jen „energetický zákon“), a správního deliktu podle ustanovení § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona, rozhodl

takto:

I. Účastník řízení, společnost KOMTERM Čechy, s.r.o., se sídlem Bělehradská 55/15, 140 00 Praha 4, IČ: 285 10 011, se tím, že jako držitel licence na rozvod tepelné energie č. 321226311 v rozporu s ustanovením § 9 odst. 5 energetického zákona přede dnem nabytí právní moci rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence na rozvod tepelné energie neoprávněně zahájil výkon licencované činnosti, když změnil rozsah vymezených území o vymezené území „Stallichova 513/4, Praha 4; Stallichova 512/6, Praha 4; Stallichova 514/2, Praha 4“, parc. č. 904/2, 937, 934/1 a 940, k. ú. Krč, obec Praha, a to ode dne 19. ledna 2013 a ve výkonu licencované činnosti v rámci změněného rozsahu vymezeného území pokračoval až do dne 27. prosince 2015, **dopustil spáchání správního deliktu podle ustanovení § 91 odst. 1 písm. h) energetického zákona.**

II. Podle ustanovení § 91 odst. 13 písm. c) energetického zákona se účastníkovi řízení za spáchání správního deliktu podle ustanovení § 91 odst. 1 písm. h) energetického zákona ukládá **pokuta ve výši 9 000 Kč** (slovy: devět tisíc korun českých), která je splatná do 15 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 12016.

III. Podle ustanovení § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), ve spojení s ustanovením § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělků, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, se účastníkovi řízení ukládá povinnost uhradit **náklady**

řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 12016.

IV. V části podezření ze spáchání

A) správního deliktu podle ustanovení § 91 odst. 1 písm. h) energetického zákona, kterého se měl účastník řízení jako držitel licence na rozvod tepelné energie č. 321226311 dopustit tím, že v rozporu s ustanovením § 9 odst. 5 energetického zákona přede dnem nabytí právní moci rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence na rozvod tepelné energie neoprávněně zahájil výkon licencované činnosti, když změnil rozsah vymezených území o vymezené území „Stallichova 513/4, Praha 4; Stallichova 512/6, Praha 4; Stallichova 514/2, Praha 4“, parc. č. 904/2, 937, 934/1 a 940, k. ú. Krč, obec Praha, a to nejméně **ode dne 1. ledna 2013** a ve výkonu licencované činnosti v rámci změněného rozsahu vymezeného území pokračoval až **do dne 18. ledna 2013,**

B) správního deliktu podle ustanovení § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona, kterého se měl účastník řízení jako držitel licence na rozvod tepelné energie č. 321226311 dopustit tím, že v rozporu s ustanovením § 78 odst. 1 energetického zákona v rámci vymezeného území „NA BŘEHU“ (evid. č. ■■■), adresa: Na Břehu 434, Praha – Vysočany, kraj Hlavní město Praha, v období od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2013 nevyhodnocoval a neúčtoval dodávku tepelné energie podle údajů vlastního měřicího zařízení, v důsledku čehož za uvedené období vyúčtoval odběratelům cenu tepelné energie o ■■■■ Kč (bez DPH) vyšší,

se správní řízení sp. zn. KO-11619/2015-ERU **zastavuje.**

Odůvodnění:

I. Úvod

Dne 28. prosince 2015 zahájil Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) ve smyslu ustanovení § 46 správního řádu správní řízení z moci úřední s účastníkem řízení ve věci podezření ze spáchání správního deliktu podle ustanovení § 91a odst. 1 písm. a) energetického zákona [v průběhu správního řízení překvalifikováno na ustanovení § 91 odst. 1 písm. h) energetického zákona] a správního deliktu podle ustanovení § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona.

Správní řízení bylo zahájeno na základě výsledků kontroly zahájené dne 1. srpna 2013 podle ustanovení § 15 zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění účinném do 31. prosince 2013 (dále jen „zákon o státní kontrole“).

O výsledku kontroly byl dne 28. srpna 2014 pořízen Protokol č. ■■■■, č. j. 08795-27/2013-ERU, se kterým byl účastník řízení seznámen dne 26. září 2014. Dne 10. října 2014 obdržel Úřad námítky proti protokolu, o kterých dne 16. prosince 2014 rozhodl tak, že jim vyhověno nebylo a kontrolní zjištění bylo potvrzeno.

postavených na parcelách parcelní číslo 937, 934/1, 940 a venkovními rozvody tepelné energie mezi odběrnými místy na parcele parcelní číslo 904/2.

Účastník řízení má uzavřenou smlouvu o dodávce tepelné energie se třemi odběrateli tepelné energie, kterými jsou:

- Bytové družstvo Stallichova 4/513, se sídlem Stallichova 4/513, 140 00 Praha 4 - Krč, IČ: 267 17 140,
- Městská část Praha 4, se sídlem Antala Staška 2059/80b, 140 46 Praha - Krč, IČ: 000 63 584, v zastoupení 4-Majetková, a.s., se sídlem Jílovská 1148/14, 142 00 Praha 4, IČ: 284 77 456,
- Bytové družstvo Stallichova 6, se sídlem Stallichova 512/6, 140 00 Praha 4, IČ: 267 22 976.

Účastník řízení předložil Úřadu kalkulaci „Výsledná cena tepelné energie [REDAKCE] Vymezení cenové lokality Stallichova“ ze dne 4. března 2014, ve které za kontrolované období roku 2013 uplatnil mimo nákladů na nákup tepelné energie ([REDAKCE] Kč) také ostatní proměnné náklady (na elektrickou energii [REDAKCE] Kč), stále náklady, kterými byly mzdy a zákonné pojištění, opravy a údržba, nájem, výrobní a správní režie a ostatní náklady, v celkové výši [REDAKCE] Kč a zisk ve výši [REDAKCE] Kč.

II. B. Provozovna „NA BŘEHU“

Provozovna „NA BŘEHU“, na adrese Na břehu 434, Praha 9 - Vysočany, je provozovnou zapsanou pod evidenčním číslem [REDAKCE] podle licence na výrobu tepelné energie č. 311226309, o celkovém tepelném výkonu [REDAKCE] MW, počet zdrojů (kotlů) je 5, umístěnou na parcelním čísle č. 51/6, k. ú. Vysočany, obec Praha, a také vymezeným územím pod evidenčním číslem [REDAKCE] podle licence na rozvod tepelné energie č. 321226311, s délkou teplovodního rozvodu 0,12 km, s přenosovou kapacitou [REDAKCE] MWt, vymezenou na parcelním čísle č. 51/6, k. ú. Vysočany, obec Praha.

V rámci kontrolního šetření bylo zjištěno, že účastník řízení provozuje zdroj tepelné energie, který je situován v suterénu bytového domu na adrese Na břehu 434/35, Praha 9, Vysočany, na základě Smlouvy o nájmu nebytových prostor a technologického zařízení ze dne 16. prosince 2005, kterou má účastník řízení uzavřenou s pronajímatelem Společenství vlastníků domu Na Břehu 433 a 434, se sídlem Na Břehu 434, 190 00 Praha 9, IČ: 267 56 536. Předmětem nájmu jsou nebytové prostory a technologické zařízení kotelny vymezené obestavěným prostorem technologického zařízení (dále též jen „kotelna“), a dále zařízení s energetickým provozem funkčně související. Rozvodné tepelné zařízení v objektech je vedeno v technickém podlaží, mezi objekty je uloženo v neprůlezném kanálu. V místnosti kotelny se nachází 2 plynové kotle [REDAKCE], každý o výkonu [REDAKCE] kW, celkem tedy [REDAKCE] kW. Dále zde probíhá společná příprava teplé vody ve dvou nepřímotopných zásobnících pro více odběrných míst. Z kotelny je rozvodným tepelným zařízením dodávána tepelná energie na vytápění a teplá voda do pěti odběrných míst.

Účastník řízení předložil kontrolním pracovníkům pět smluv na dodávku tepelné energie, uzavřené s pěti odběrateli tepelné energie, pro pět odběrných míst. Přehled platných smluv a pro kontrolované období účinných příloh a dodatků je uveden Tabulce č. 1.

Tabulka č. 1

Odběratel	Odběrné místo	Smlouva, příloha, dodatky
Společenství vlastníků domu Na Břehu 433 a 434 (IČ: 267 56 536)	[REDACTED]	[REDACTED]
Společenství vlastníků domu čp. 435 v Praze 9 Vysočanech (IČ: 267 21 686)	[REDACTED]	[REDACTED]
Společenství vlastníků domu čp. 436 v Praze 9 Vysočanech (IČ: 267 19 622)	[REDACTED]	[REDACTED]
Společenství vlastníků domu čp. 437 v Praze 9 Vysočanech (IČ: 267 55 301)	[REDACTED]	[REDACTED]
Softel Consulting s.r.o. (IČ: 161 88 047)	[REDACTED]	[REDACTED]

Kontrolní pracovníci zjistili, že dodávaná tepelná energie pro vytápění je měřena na výstupu z kotelny dvěma měřicími zařízeními tepelné energie. Na výstupu z kotelny je osazeno měřicí zařízení (výrobní číslo měřidla [REDACTED]), které měří dodávku tepelné energie pro vytápění pro odběrná místa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED]. Měřicí zařízení (výrobní číslo měřidla [REDACTED]), které je rovněž osazeno na výstupu z kotelny, měří tepelnou energii pro odběrné místo [REDACTED].

Tepelná energie pro společnou přípravu teplé vody (pro všech pět odběratelů) je pak měřena na vstupu do ohříváků teplé vody měřidlem výrobní číslo [REDACTED]. V ustanovení bodu 2.3 smluv o dodávce tepelné energie uzavřených s výše uvedenými odběrateli tepelné energie je uvedeno, že „Předávacím místem dodávky tepla je pro ÚT uzavírací armatura na výstupu z kotelny, pro TV uzavírací armatura na výstupu z ohříváku TV“.

Účastník řízení ve svém vyjádření v rámci kontroly ze dne 14. srpna 2013 uvedl k popisu způsobu výpočtu množství tepelné energie pro vytápění mezi odběratele tepelné energie: „Celkový odběr tepla vypočtený ze spotřeby zemního plynu odečtené z fakturačního plynoměru pro kotelnu se rozdělí v poměru náměru na jednotlivých kalorimetrech pro vytápění ÚT byty, vytápění ÚT (Softel) a ohřev TV. Takto stanovená spotřeba tepla pro ÚT byty se dále rozdělí mezi 4 zúčtovací jednotky poměrným způsobem dle hodnot, které jsou uvedeny ve smlouvě o dodávce tepla. Spotřeba tepla pro ÚT Softel je stanovena přepočtenou hodnotou náměru na kalorimetru ÚT pro Softel.“.

Ve smlouvách s odběrateli tepelné energie odběrných míst [REDACTED] je uvedeno, že „*ODBĚRATEL v ceně hradí DODAVATELI náklady na celkový odběr tepla vypočtený ze spotřeby zemního plynu odečtené z fakturačního plynoměru pro kotelnu rozdělené v poměru náměru na jednotlivých kalorimetrech pro vytápění ÚT byty, vytápění ÚT (Softel) a ohřev TV.*“ Ve smlouvě s odběratelem odběrného místa [REDACTED] je v článku 4.4. uvedeno, že „*ODBĚRATEL v ceně hradí DODAVATELI náklady na celkový odběr tepla vypočtený ze spotřeby zemního plynu odečtené z fakturačního plynoměru po odečtení spotřeby tepla pro firmu Softel Consulting s.r.o., Společenství vlastníků domu Na Břehu 433 a 434, Společenství vlastníků domu čp. 435 a Společenství vlastníků domu čp. 437.*“, a dále, že „*Celkový odběr tepla dle čl. 4.4. bude dle kalorimetrů uvedených v čl. 4.1. poměrově rozdělen pro dodávku ÚT a TUV.*“.

Dále ve smlouvách uzavřených s odběrateli odběrných míst [REDACTED] má účastník řízení dohodnutou procentní výši rozdělení výpočtem zjištěného množství tepelné energie tak, jak zobrazuje Tabulka č. 2. Smlouva s odběratelem odběrného místa OM5 ujednání o procentní výši rozdělení výpočtem zjištěného množství tepelné energie na vytápění neobsahuje.

Tabulka č. 2

Odběratelé tepelné energie	Rozdělení zjištěného množství tepelné energie [%]
Společenství vlastníků domu Na Břehu 433 a 434	[REDACTED]
Společenství vlastníků domu čp. 435 v Praze 9 Vysočanech	[REDACTED]
Společenství vlastníků domu čp. 436 v Praze 9 Vysočanech	[REDACTED]
Společenství vlastníků domu čp. 437 v Praze 9 Vysočanech	[REDACTED]
Celkem	[REDACTED]

Účastník řízení dne 2. června 2014 předložil údaje o počátečních a konečných stavech fakturačních měřičů tepelné energie v roce 2013, ze kterých vyplývá, že za období roku 2013 bylo měřidlem výrobní číslo [REDACTED] naměřeno [REDACTED] GJ. Odběrateli odběrného místa [REDACTED] pak bylo za stejné období vyúčtováno [REDACTED] GJ. Dodávka tepelné energie pro odběrná místa [REDACTED] je měřena jedním měřidlem výrobní číslo [REDACTED]. Za rok 2013 bylo tímto měřidlem naměřeno [REDACTED] GJ. Odběratelům odběrných míst [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED] bylo v roce 2013 vyúčtováno celkem [REDACTED] GJ. Za období roku 2013 je vyúčtované množství tepelné energie všem odběratelům o [REDACTED] GJ menší než množství naměřené – viz Tabulka č. 3.

Tabulka č. 3 – Vyčíslení rozdílů hodnot vyúčtovaných a naměřených – TE na vytápění

Odběrné místo	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]	Celkem
Vyúčtováno (GJ)	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]
Naměřeno (GJ)	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]
Rozdíl mezi vyúčtovaným a naměřeným množstvím tepelné energie							[REDACTED]

V kotelně se uskutečňuje také příprava teplé vody pro více odběrných míst. Účastník řízení ve svém vyjádření v rámci kontroly ze dne 14. srpna 2013 uvedl k popisu způsobu výpočtu množství tepelné energie pro přípravu teplé vody mezi odběratele tepelné energie: „*Spotřeba tepla pro přípravu TV je stanovena přepočtenou hodnotou náměru na kalorimetru TV. Náklady na tepelnou energii k přípravě TV ve společné přípravně a na její dodávku do všech odběrných míst se rozdělí na složku základní a spotřební. Základní složka činí 30 % a spotřební složka činí 70 % nákladů.*“.

Ve smlouvách s odběrateli tepelné energie odběrných míst [REDACTED] je uvedeno: „Vodoměry TV instalované v bytech ZJ slouží k poměrnému rozúčtování nákladů dle Vyhlášky č. 366/2010 Sb. na přípravu TV spotřebitelům.“ a dále „Odečty těchto vodoměrů je povinen provádět ODBĚRATEL, vždy k 31. prosinci.“. Ve smlouvě s odběratelem odběrného místa [REDACTED] je v článku 4.7 uvedeno, že „Vodoměry TV instalované v bytech ZJ slouží k poměrnému rozúčtování nákladů dle Vyhlášky č. 224/2001 Sb. na přípravu TV spotřebitelům.“, a dále, že „Odečty těchto vodoměrů je povinen provádět ODBĚRATEL, vždy k 31. prosinci.“.

Účastník řízení s odběrateli smluvně uzavřel dohodu o způsobu rozdělení nákladů za dodávku tepelné energie při společném měření množství odebrané tepelné energie na přípravu teplé vody pro více odběrných míst podle ustanovení vyhlášky č. 366/2010 Sb.

Množství tepelné energie na přípravu teplé vody bylo v roce 2013 naměřeno (měřidlo v. č. [REDACTED]) ve výši [REDACTED] GJ. Účastník řízení všem výše uvedeným odběratelům celkem vyúčtoval [REDACTED] GJ tepelné energie na přípravu teplé vody. Celkem tedy bylo v roce 2013 vyúčtováno o [REDACTED] GJ více, než bylo naměřené množství tepelné energie – viz Tabulka č. 4. Při ceně tepelné energie ve výši [REDACTED] Kč/GJ bez DPH ([REDACTED] Kč/GJ s DPH), zjištěný rozdíl [REDACTED] GJ představuje [REDACTED] Kč bez DPH ([REDACTED] Kč s DPH).

Tabulka č. 4 – Vyčíslení rozdílů hodnot vyúčtovaných a naměřených – TE na přípravu TV

Odběrné místo	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]	Celkem
Vyúčtováno (GJ)	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]
Naměřeno (GJ)	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]
Rozdíl mezi vyúčtovaným a naměřeným množstvím tepelné energie									[REDACTED]

III. Průběh správního řízení

Na základě skutečností zjištěných při provedené kontrole zahájil Úřad po vyhodnocení všech uvedených skutečností podle ustanovení § 46 správního řádu správní řízení z moci úřední. Zahájení správního řízení bylo účastníkovi řízení sděleno oznámením o zahájení správního řízení č. j. 11619-1/2015-ERU dne 28. prosince 2015 s poučením o právu podat návrhy na doplnění řízení ve smyslu ustanovení § 36 správního řádu. V rámci oznámení o zahájení správního řízení bylo uvedeno, že se účastník řízení mohl dopustit spáchání správního deliktu podle ustanovení § 91a odst. 1 písm. a) energetického zákona a ustanovení § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona.

Dne 28. prosince 2015 převzal správní orgán do správního spisu kontrolní spis sp. zn. 08795/2013-ERU, o čemž vyhotovil záznam o vložení do spisu č. j. 11619-3/2015-ERU. Tentýž den byly správním orgánem do správního spisu vloženy kopie rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence č. 311226309, č. j. 08869-14/2015-ERU, ze dne 25. listopadu 2015, a rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence č. 321226311, č. j. 08870-14/2015-ERU, ze dne 25. listopadu 2015.

Dne 2. března 2016 zaslal správní orgán účastníkovi řízení vyznění o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí v souladu s ustanovením § 36 odst. 3 správního řádu společně s vyzněním o možnosti doložit aktuální majetkové poměry. Vyznění bylo účastníkovi řízení doručeno tentýž den.

Dne 9. března 2016 obdržel Úřad vyjádření účastníka řízení, v rámci kterého účastník řízení uvedl s odkazem na ustanovení § 91d odst. 2 energetického zákona k provozovně „NA BŘEHU“, že z Protokolu č. [REDAKCE] plyne kontrolní zjištění Úřadu, že účastník řízení při celkovém množství tepelné energie vyúčtované odběratelům v roce 2013 na přípravu teplé vody v objemu [REDAKCE] GJ vyúčtoval pouze o [REDAKCE] GJ více, než by byl oprávněn vyúčtovat v případě účtování založeného na měření měřidly (tj. v množství [REDAKCE] GJ). Účastník řízení tedy vyúčtoval odběratelům pouze o [REDAKCE] % tepelné energie více, tj. o množství zcela zanedbatelné. Zjištěný rozdíl pak představuje částku [REDAKCE] Kč (bez DPH), tedy opět zanedbatelnou částku.

Účastník řízení dále poukázal na to, že při obchodních jednáních s odběrateli tepelné energie jednal v dobré víře s jejich zástupci, členy Komise pro kotelnu. Požadavek na způsob vyhodnocení a účtování tepelné energie, který je účastníkovi řízení v tomto řízení kladen k tíži, předložili uvedení zástupci odběratelů jako jednu z podmínek uzavření smluvního vztahu a na tomto způsobu trvali i přes upozornění ze strany účastníka řízení na zákonnou úpravu.

Účastník řízení je tedy v návaznosti na shora uvedené přesvědčen, že s ohledem na okolnosti spáchání správního deliktu a jeho zanedbatelné finanční následky pro odběratele tepelné energie jsou dány důvody pro to, aby Úřad od uložení pokuty upustil, případně aby ji uložil při samé spodní hranici její možné výše dle energetického zákona.

K lokalitě „Stallichova“ účastník řízení uvedl, že nemohl potřebnou licenci získat z důvodu nepředání dokumentace k výměňkové stanici jejím vlastníkem, kterou bylo nutno přiložit k žádosti o vydání licence. Vlastník výměňkové stanice účastníku řízení žádnou dokumentaci nepředal, a to ani přes opakované žádosti ze strany účastníka řízení, s odůvodněním, že s dokumentací sám nedisponuje, protože mu ji nepředal předchozí vlastník výměňkové stanice.

Účastníkovi řízení tak bylo z objektivních důvodů zabráněno v řádném získání příslušného oprávnění od Úřadu. Je přitom zřejmé, že do shodné situace by se dostal jakýkoli jiný provozovatel předmětné výměňkové stanice.

V této souvislosti je podle názoru účastníka řízení pro rozhodnutí Úřadu významná i skutečnost, že účastník řízení dotčené rozvodné tepelné zařízení využíval pro dodávky tepelné energie odběratelům – domácnostem, tzn. typu odběratelů, jejichž zájem na plynulé a bezpečné dodávce tepelné energie je dle názoru účastníka řízení energetickým zákonem zvláště chráněn. Platí přitom, že vlastníkem předmětné výměňkové stanice je Bytové družstvo Stallichova 4/513, tj. de facto sami odběratelé tepelné energie. Pokud se účastník řízení dostal do situace, kdy nebyl schopen požádat o vydání příslušné licence, pak se tak stalo výhradně z důvodu, že sami odběratelé porušili svou povinnost a nepředložili účastníku řízení dokumenty potřebné k řádnému podání takové žádosti. Jsou to tedy především sami odběratelé, na jejichž ochranu energetický zákon míří, kdo by měli nést důsledek toho, že provozování předmětné výměňkové stanice nebylo možno získat potřebnou licenci.

Ohledně následků využití rozvodného tepelného zařízení účastníkem řízení v lokalitě „Stallichova“ bez příslušného oprávnění Úřadu pak platí, že ze spisu neplyne, že by takové využívání mělo jakýkoli následek.

Je-li základním cílem pro omezení podnikání v oblasti výroby a rozvodu tepelné energie požadavkem na získání licence vydávané Úřadem to, aby byla zajištěna plynulá a bezpečná dodávka tepelné energie odběratelům a (sekundárně), aby energetická zařízení byla provozována spolehlivě a bezpečně, pak platí, že tohoto cíle bylo v lokalitě „Stallichova“ dosaženo i bez vydání příslušné licence. Účastník řízení má mnoholetou zkušenost s provozováním tepelných rozvodných zařízení a pro tyto potřeby mu byla vydána příslušná licence pokrývající desítky lokalit na území České republiky. Účastník řízení tepelné rozvodné tepelné zařízení v lokalitě „Stallichova“ provozoval s řádnou péčí a bezpečně tak, aby odběratelům zajistil plynulou a bezpečnou dodávku tepelné energie.

S ohledem na administrativní pochybení (navíc první tohoto druhu) účastníka řízení v podobě nezískání licence pro provozování takového technicky a provozně nenáročného zařízení by dle názoru účastníka řízení s ohledem na shora uvedený popis okolností spáchání správního deliktu a absenci jakýchkoli jeho následků, účastník řízení navrhnul, aby Úřad od uložení pokuty zcela upustil, případně aby ji uložil při samé spodní hranici její možné výše dle energetického zákona.

Dne 10. března 2016 byla účastníkovi řízení správním orgánem oznámena změna právní kvalifikace jeho jednání týkajícího se lokality „Stallichova“, kdy správní orgán dospěl k závěru, že přílehlavější kvalifikace jednání účastníka řízení je porušení ustanovení § 9 odst. 5 energetického zákona, a nikoliv ustanovení § 3 odst. 3 energetického zákona, neboť porušení ustanovení § 3 odst. 3 energetického zákona se může dopustit toliko subjekt, který není vůbec držitelem licence. Vzhledem ke skutečnosti, že účastník řízení je držitelem licence na rozvod tepelné energie, lze v návaznosti na jakékoliv změny týkající se licencované činnosti uvažovat právě o aplikaci ustanovení § 9 odst. 5 energetického zákona týkajícího se změn rozhodnutí o udělení licence. V případě změny rozsahu vymezeného území totiž subjekt – držitel licence nežadá Úřad o vydání nové licence, ale pouze o změnu rozhodnutí o udělení licence. Změna rozsahu vymezeného území v rámci licencované činnosti je navíc zvláštní skutkovou podstatou upravenou právě v ustanovení § 9 odst. 5 ve spojení s ustanovením § 91 odst. 1 písm. h) energetického zákona. Této tezi odpovídá i samotné rozčlenění správních deliktů v návaznosti na to, zda je subjekt držitelem licence či nikoli, přičemž nutno konstatovat, že porušení ustanovení § 3 odst. 3 energetického zákona je uvedeno pouze ve výčtu správních deliktů právnických a podnikajících fyzických osob dle ustanovení § 91a energetického zákona, nikoli již ve výčtu správních deliktů držitelů licence uvedených v ustanovení § 91 téhož zákona.

S ohledem na změnu právní kvalifikace a na procesní práva účastníka řízení správní orgán opětovně vyrozuměl účastníka řízení o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu.

Dne 14. března 2016 obdržel Úřad vyjádření účastníka řízení, v rámci kterého účastník řízení odkázal na své vyjádření ze dne 9. března 2016.

Správní orgán s ohledem na zásadu materiální pravdy, která je zakotvena v ustanovení § 3 správního řádu, dospěl k závěru, že veškeré podklady, jež měl k dispozici pro vedení správního řízení a následné vydání tohoto rozhodnutí, jsou úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ustanovení § 2 výše uvedeného zákona.

IV. Právní hodnocení

IV. A. Správní delikt podle ustanovení § 91 odst. 1 písm. h) energetického zákona

V rámci správního řízení se správní orgán zabýval správním deliktem ve smyslu ustanovení § 91 odst. 1 písm. h) energetického zákona v návaznosti na porušení povinnosti stanovené v ustanovení § 9 odst. 5 téhož zákona.

Správního deliktu ve smyslu ustanovení § 91 odst. 1 písm. h) energetického zákona se dopustí držitel licence tím, že zahájí výkon licencované činnosti v rozporu s ustanovením § 9 odst. 5 téhož zákona. Z daného ustanovení vyplývá, že držitel licence v případě rozšíření počtu provozoven, změny technických parametrů stávajících provozoven nebo změny rozsahu vymezeného území je oprávněn zahájit výkon licencované činnosti v těchto provozovnách nebo na vymezeném území až dnem právní moci rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence.

Aby se správní orgán mohl zabývat tím, zda skutečně došlo ze strany účastníka řízení ke změně rozsahu vymezeného území, musel nejprve nutně vyhodnotit, zda je činnost účastníka řízení v kontrolovaném vymezeném území licencovanou činností, resp. zda se na jeho činnost v rámci tohoto vymezeného území nevztahuje některá z výjimek dle ustanovení § 3 odst. 3 energetického zákona, kdy se licence podle tohoto zákona nevyžaduje.

Ustanovení § 3 odst. 3 energetického zákona stanovuje podmínky pro podnikání v energetických odvětvích. Z dikce uvedeného ustanovení vyplývá, že podnikat v energetických odvětvích na území České republiky mohou za podmínek stanovených výše uvedeným zákonem fyzické či právnické osoby pouze na základě Úřadem udělené licence. Licence se nevyžaduje pro obchod, výrobu, distribuci a uskladňování svítiplynu, koksárenského plynu čistého, degazačního a generátorového plynu, bioplynu, propanu, butanu a jejich směsí, pokud se nejedná o distribuci potrubními systémy, k nimž je připojeno více než 50 odběrných míst. Dále není licence vyžadována na výrobu tepelné energie určené pro dodávku konečným spotřebitelům jedním odběrným tepelným zařízením ze zdroje tepelné energie umístěného v témže objektu nebo mimo objekt v případě, že slouží ke stejnému účelu. Licence se neuděluje ani na činnost, kdy zákazník či odběratel poskytuje odebranou elektřinu, plyn nebo tepelnou energii jiné fyzické či právnické osobě prostřednictvím vlastního nebo jím provozovaného odběrného elektrického, plynového nebo tepelného zařízení, přičemž náklady na nákup elektřiny, plynu nebo tepelné energie na tyto osoby pouze rozúčtuje dohodnutým nebo určeným způsobem a nejedná se o podnikání. V případě elektrických zařízení je rozúčtování možné pouze u zařízení do napětí 52 kV včetně.

Správní orgán se v rámci právního hodnocení správního deliktu nejprve zabýval otázkou, zda činnost vykonávaná účastníkem řízení naplňuje obecné znaky podnikání, případně znaky podnikání v energetických odvětvích.

Dle ustanovení § 420 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „občanský zákoník“), je za podnikatele považován ten, kdo samostatně vykonává na vlastní účet a odpovědnost výdělečnou činnost živnostenským nebo obdobným způsobem se záměrem činit tak soustavně za účelem dosažení zisku. Obecně lze tedy podnikání definovat jako soustavnou a samostatnou činnost určitého subjektu za účelem dosažení zisku.

Ustanovení § 421 odst. 1 občanského zákoníku stanovuje, že podnikatelem je osoba zapsaná v obchodním rejstříku. V ustanovení § 421 odst. 2 téhož zákona je pak stanovena vyvratitelná domněnka, že podnikatelem je osoba, která má k podnikání živnostenská nebo jiné oprávnění podle jiného zákona.

Účastník řízení je právnickou osobou zapsanou v obchodním rejstříku vedeném u Městského soudu v Praze, v oddíle C, vložka [REDAKCE]. Účastník řízení je rovněž držitelem živnostenského oprávnění s předmětem podnikání „Výroba tepelné energie a rozvod tepelné energie, nepodléhající licenci realizovaná ze zdrojů tepelné energie s instalovaným výkonem jednoho zdroje nad 50 kW“. Na základě tohoto živnostenského oprávnění pak účastník řízení provozuje kontrolované energetické zařízení v rámci lokality „Stallichova“. Již z těchto skutečností lze dojít k závěru, že účastník řízení je podnikatelem.

Účastník řízení v rámci lokality „Stallichova“ provozuje výměňkovou stanici umístěnou v prvním podzemním podlaží bytového domu na adrese Stallichova 513/4, 140 00 Praha 4 – Krč, včetně navazujícího rozvodného tepelného zařízení. Účastník řízení nakupuje tepelnou energii od společnosti Pražská teplárenská z horkovodního rozvodu tepelné energie. Z výměňkové stanice je tepelná energie na vytápění a teplá voda dodávána do třech odběrných míst, a to přímo do bytového domu Stallichova 513/4 a dále venkovním topným kanálem do samostatně stojících bytových domů Stallichova 512/6 a Stallichova 514/2. Účastník řízení pak má uzavřeny smlouvy o dodávce tepelné energie se třemi odběrateli, a to Bytovým družstvem Stallichova 4/513, Městskou částí Praha 4 a Bytovým družstvem Stallichova 6.

Co se týče samostatného výkonu podnikatelské činnosti, obecná teorie uznává, že samostatná činnost spočívá v tom, že určitá právnická nebo fyzická osoba samostatně rozhoduje o tom, jaké statky nebo služby bude na trhu poskytovat, jakým způsobem a kde bude své produkty vytvářet, s kým bude spolupracovat, jakým způsobem bude provoz financován, jaká bude právní forma podnikání, jakým způsobem se budou tvořit ceny nebo jakého zisku se má dosahovat. Vzhledem k tomu, že účastník řízení byl tím subjektem, který určoval náplň své činnosti, určoval také, s kým bude spolupracovat (resp. komu bude dodávat tepelnou energii) a zároveň měl možnost určovat zisk z této činnosti, zcela jistě prováděl samostatnou činnost ve smyslu výše uvedené definice podnikání, resp. podnikatele. Správní orgán prokázal, že účastník řízení zajišťoval vlastním jménem a na vlastní odpovědnost distribuci tepelné energie do celkem 3 objektů, kdy jednotlivým odběratelům dodávku tepelné energie vyúčtoval.

Vzhledem ke skutečnosti, že účastník řízení dodával tepelnou energii do daných objektů nepřetržitě minimálně již od kontrolovaného roku 2013, má správní orgán za prokázané, že činnost účastníka řízení taktéž naplňuje znaky soustavné činnosti.

Zákonodárce navíc v ustanovení § 3 odst. 1 energetického zákona specifikoval, že předmětem podnikání v energetických odvětvích je výroba elektřiny, přenos elektřiny, distribuce elektřiny a obchod s elektřinou, činnosti operátora trhu, výroba plynu, přeprava plynu, distribuce plynu, uskladňování plynu a obchod s plynem a výroba tepelné energie a rozvod tepelné energie. Správní orgán proto konstatuje, že činnost účastníka řízení spočívající v rozvodu tepelné energie lze bezpochyby považovat za podnikání v energetických odvětvích ve smyslu uvedeného ustanovení. Ve prospěch této skutečnosti svědčí i fakt, že si účastník řízení pro tuto činnost opatřil koncesi a licenci, na základě kterých v oboru teplárenství podniká.

Správní orgán se dále zabýval otázkou, zda Úřad, jakožto správní orgán pro výkon regulace v energetice rozhodující o udělení licence dle ustanovení § 17 energetického zákona, udělil účastníku řízení licenci pro výrobu a rozvod tepelné energie.

Účastník řízení je držitelem licence na rozvod tepelné energie č. 321226311 s termínem zahájení výkonu licencované činnosti a dnem vzniku oprávnění ke dni 18. ledna 2013. V lokalitě „Stallichova“ pak účastník řízení v činnosti rozvod tepelné energie dosud podniká pouze na základě živnostenského oprávnění s předmětem podnikání „Výroba tepelné energie a rozvod tepelné energie, nepodléhající licenci realizovaná ze zdrojů tepelné energie s instalovaným výkonem jednoho zdroje nad 50 kW“, přičemž vymezené území zahrnující lokalitu „Stallichova“ není do dne vydání tohoto rozhodnutí uvedeno v licenci na rozvod tepelné energie, které je účastník řízení držitelem, a účastník řízení do dne vydání tohoto rozhodnutí v tomto směru Úřad ani nepožádal o změnu rozhodnutí o udělení uvedené licence.

Energetický zákon stanovuje tři výjimky z pravidla, že fyzické či právnické osoby mohou podnikat v energetických odvětvích na území České republiky za podmínek stanovených energetickým zákonem na základě udělené licence. Správní orgán se proto musel zabývat otázkou, zda jednání účastníka řízení lze podřadit pod některou z výjimek stanovených energetickým zákonem, resp. zda účastník řízení mohl podnikat v energetických odvětvích, aniž by byl držitelem licence udělené Úřadem.

První výjimkou, kdy je subjekt oprávněn podnikat v energetických odvětvích i bez udělené licence, je dle ustanovení § 3 odst. 3 věta druhá energetického zákona obchod, výroba, distribuce a uskladňování svítiplynu, koksárenského plynu čistého, degazačního a generátorového plynu, bioplynu, propanu, butanu a jejich směsí, pokud se nejedná o distribuci potrubními systémy, k nimž je připojeno více než 50 odběrných míst. Tato výjimka se však na činnost účastníka řízení nevztahuje, neboť účastník řízení dodává tepelnou energii.

Druhá výjimka, kdy není licence pro podnikání v energetických odvětvích vyžadována, je stanovena pro výrobu tepelné energie určené pro dodávku konečným spotřebitelům jedním odběrným tepelným zařízením ze zdroje tepelné energie umístěného v témže objektu nebo mimo objekt v případě, že slouží ke stejnému účelu. V řízení bylo prokázáno, že účastník řízení v rámci lokality „Stallichova“ nevyrábí tepelnou energii, ale pouze tepelnou energii rozvádí. Ani tato výjimka se tedy na činnost účastníka řízení nemůže vztahovat.

Třetí výjimkou, kdy je subjekt oprávněn podnikat v energetických odvětvích i bez udělené licence, je dle ustanovení § 3 odst. 3 věty třetí energetického zákona činnost, kdy zákazník či odběratel poskytuje odebranou elektřinu, plyn nebo tepelnou energii jiné fyzické či právnické osobě prostřednictvím vlastního nebo jím provozovaného odběrného zařízení, přičemž náklady na nákup elektřiny, plynu nebo tepelné energie na tyto osoby pouze rozúčtuje dohodnutým nebo určeným způsobem a nejedná se o podnikání. Správní orgán prokázal, že ani tuto výjimku nelze na uvedený případ aplikovat, neboť účastník řízení náklady na nákup tepelné energie pouze nerozúčtuje, ale cenu tepelné energie kalkuluje a účtuje. V neposlední řadě bylo prokázáno, že činnost účastníka řízení nesla znaky podnikání ve smyslu energetického zákona a obecné právní teorie.

Správní orgán se tak zabýval tím, zda účastník řízení zahájil výkon licencované činnosti v rámci změněného rozsahu vymezeného území (rozšíření o lokalitu „Stallichova“) až dnem právní moci rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence.

Správní orgán konstatuje, že mu není známo, že by účastník řízení do dne vydání tohoto rozhodnutí požádal Úřad o změnu rozhodnutí o udělení licence. Účastník řízení tak zahájil výkon licencované činnosti v rámci vymezeného území „Stallichova“ před podáním žádosti o změnu rozhodnutí o udělení licence, resp. změnil rozsah vymezeného území a zahájil výkon licencované činnosti v rámci tohoto vymezeného území přede dnem právní moci rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence na rozvod tepelné energie. S ohledem na skutečnost, že kontrola byla zaměřena na rok 2013, správní orgán usuzuje, že účastník řízení provozuje nejméně od roku 2013, konkrétně od 1. ledna 2013, do dne vydání tohoto rozhodnutí licencovanou činnost v rámci lokality „Stallichova“. Zároveň však do dne 18. ledna 2013 nebyl držitelem licence na rozvod tepelné energie účastník řízení vůbec. Z tohoto důvodu je možné posuzovat jednání účastníka řízení za jednání v rozporu s ustanovením § 9 odst. 5 energetického zákona až ode dne 19. ledna 2013, neboť přede dnem právní moci udělení licence na rozvod tepelné energie se účastník řízení nemohl porušení ustanovení § 9 odst. 5 energetického zákona dopustit, neboť nemohl požádat o změnu rozhodnutí o udělení licence, které dosud nebyl držitelem. Z tohoto důvodu bylo správní řízení v této části zastaveno tak, jak je uvedeno ve výroku IV. A) tohoto rozhodnutí.

Správní orgán na základě výše uvedeného zjistil a prokázal, že účastník řízení podnikal v energetických odvětvích v rámci vymezeného území „Stallichova“ v rozporu s ustanovením § 9 odst. 5 energetického zákona, když v rámci tohoto vymezeného území prováděl licencovanou činnost, aniž by splňoval jednu ze zákonem stanovených výjimek, kdy se na tuto činnost licence podle energetického zákona nevyžaduje, a zahájil výkon licencované činnosti na tomto vymezeném území přede dnem právní moci rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence, resp. aniž by vůbec Úřadu podal žádost o změnu rozhodnutí o udělení této licence.

Správní orgán současně poznamenává, že i účastník řízení v rámci svých vyjádření tuto skutečnosti nikterak nerozporuje, pouze poukazuje na to, že o změnu rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence objektivně nemohl požádat, z důvodu nesoučinnosti ze strany vlastníka rozvodného tepelného zařízení.

Správní orgán tak má na základě výše uvedeného za prokázané, že jednání účastníka řízení naplňuje formální znaky správního deliktu podle ustanovení § 91 odst. 1 písm. h) energetického zákona. V této souvislosti se správní orgán nicméně musel zabývat také otázkou naplnění materiální stránky uvedeného deliktu.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007, č. j. 8 As 17/2007-135 vyplývá, že aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt, musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti (škodlivosti) ve vztahu k porušené povinnosti stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot. Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost (škodlivost) nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty. Podstatou správních deliktů je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu, pokud zároveň není společensky nebezpečným (škodlivým). Jinými slovy, aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt, musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti (škodlivosti) ve vztahu k porušené povinnosti, stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot. Na těchto závěrech nemůže ničeho změnit skutečnost, že zákony upravující správní delikty *stricto sensu* materiální stránku

deliktu neupravují (na rozdíl od právní úpravy trestných činů a přestupků). Materiální stránka protiprávního jednání se tak i v případě správních deliktů musí projevit nejen při stanovení výše sankce, ale již při posuzování trestnosti právně závadného jednání. Vždy je proto třeba zkoumat, jaký zájem společnosti je porušeným ustanovením chráněn, zda byl posuzovaným jednáním porušen, popř. v jaké intenzitě se tak stalo.

V posuzovaném případě účastník řízení zahájil výkon licencované činnosti na vymezeném území „Stallichova 513/4, Praha 4; Stallichova 512/6, Praha 4; Stallichova 514/2, Praha 4“, parc. č. 937, 934/1 a 940, k. ú. Krč, obec Praha, čímž změnil rozsah vymezeného území v rozporu s ustanovení § 9 odst. 5 energetického zákona, když zahájil výkon licencované činnosti na tomto vymezeném území, aniž by nabylo právní moci rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence na rozvod tepelné energie, resp. aniž by vůbec Úřad požádal o změnu rozhodnutí o udělení této licence, a to nejméně ode dne 19. ledna 2013, tj. dne následujícího po právní moci rozhodnutí o udělení licence, a ve výkonu licencované činnosti v rámci změněného rozsahu vymezeného území pokračoval až do dne 27. prosince 2015, tj. do dne předcházejícího dni zahájení správního řízení.

Údaje na licenci na rozvod tepelné energie tak neodpovídaly, resp. do dnešního dne neodpovídají, skutečnému stavu. Účastník řízení tak narušil výkon regulace energetických odvětví vykonávanou Úřadem, resp. zájem společnosti na regulaci daného odvětví. Pokud by došlo na energetickém trhu k situaci, že by si každý držitel licence libovolně měnil rozsah vymezeného území, na němž provádí licencovanou činnost, aniž by mu na toto vymezené území byla licence udělena, resp. v tomto směru změněna, a nerespektoval by tak roli Úřadu jako regulátora energetického trhu, docházelo by na trhu s energiemi k absolutně neudržitelné situaci. Na účastníka řízení se totiž na vymezeném území nevztahovaly povinnosti, jež plynou ze zákona každému držiteli licence a které jsou stanoveny přísněji, než v případě podnikání na základě udělené koncese, tj. např. povinnosti uvedené v ustanovení § 11 nebo § 76 odst. 4 a 9 energetického zákona. Stejně tak má Úřad omezenější pravomoci co se týče výkonu dozoru podle energetického zákona a hrozí tak zneužití libovůle účastníka řízení, což může vést k poškozování odběratelů, např. neoprávněným přerušením nebo omezením dodávek tepelné energie. Je tedy nesporné, že posuzované protiprávní jednání účastníka řízení má pro energetický trh přinejmenším potencionální negativní následky. S ohledem na výše uvedené a v situaci, kdy účastník řízení změnil rozsah vymezeného území a podnikal v rozporu s licenci, aniž by o tom Úřad jakkoliv uvědomil, byla nepochybně materiální stránka trestnosti správního deliktu uvedeného v ustanovení § 91 odst. 1 písm. h) energetického zákona naplněna.

V případě deliktního jednání účastníka řízení přitom správní orgán podotýká, že se jedná o trvajícím správní delikt, tedy takový delikt, kdy pachatel vyvolá protiprávní stav, který posléze udržuje, popřípadě kterým udržuje protiprávní stav, aniž jej vyvolal. Jednání, jímž pachatel udržuje protiprávní stav, závadný z hlediska správního práva, tvoří jeden skutek a jeden správní delikt až do okamžiku ukončení deliktního jednání, tj. až do okamžiku odstranění protiprávního stavu.

Úřad se dále zabýval otázkou, zda jsou naplněny podmínky uvedené v ustanovení § 91d odst. 1 energetického zákona, tedy zda účastník řízení za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Z podkladů, které měl Úřad k dispozici, nicméně nevyplývá, že by nastala jakákoliv objektivní zákonem předvídaná situace, která by umožnila

liberaci účastníka řízení, co se týče jeho právní odpovědnosti za spáchaný delikt podle ustanovení § 91 odst. 1 písm. h) energetického zákona.

K námitce účastníka řízení, že nedisponuje doklady k provozovanému tepelnému zařízení, které jsou nutné ke splnění podmínek pro změnu licence na rozvod tepelné energie, neboť mu je vlastník tepelného zařízení dosud nepředal, správní orgán uvádí, že je to účastník řízení, který je povinen si potřebné doklady zajistit, pokud hodlá podnikat v energetických odvětvích. Ze správního spisu je pak patrné, že účastník řízení nezměnil rozsah vymezeného území na licenci na rozvod tepelné energie ani ke dni vydání tohoto rozhodnutí. Účastník řízení svou povinnost požádat o změnu rozhodnutí o udělení licence nikterak nerozporuje, je si tudíž vědom této povinnosti již více než 3 roky. Skutečnost, že účastník řízení nedisponuje technickou dokumentací k provozovanému tepelnému zařízení, jež není v jeho vlastnictví, by dle názoru správního orgánu mohla vést k liberaci účastníka řízení pouze za předpokladu, že by kvůli této skutečnosti účastník řízení nemohl požádat o změnu licence, avšak činil by úkony k získání potřebné dokumentace, o čemž doba trvání správního deliktu rozhodně nesvědčí. V každém případě správní orgán k této námitce účastníka řízení přihlédl v jeho prospěch při ukládání pokuty, stejně jako k námitce účastníka řízení, že jeho jednání nemělo pro odběratele tepelné energie prakticky žádné následky.

Správní orgán tak na základě výše uvedeného zjistil a prokázal, že účastník řízení jednal v rozporu s ustanovením § 9 odst. 5 energetického zákona, a tímto svým jednáním se tak dopustil spáchaní správního deliktu ve smyslu ustanovení § 91 odst. 1 písm. h) energetického zákona. Z tohoto důvodu přistoupil správní orgán k uložení pokuty.

IV. B. Správní delikt podle ustanovení § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona

Správního deliktu podle ustanovení § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona se držitel licence dopustí tím, že neměří, nevyhodnocuje nebo neúčtuje dodávku tepelné energie podle skutečných hodnot teploty látky nebo údajů měřicího zařízení nebo neosadí, nezapojí nebo neudrží vlastní měřicí zařízení nebo pravidelně neověřuje správnost měření podle ustanovení § 78 odst. 1 energetického zákona.

Ustanovení § 78 odst. 1 energetického zákona ukládá držiteli licence na výrobu a držitele licence na rozvod tepelné energie měřit, vyhodnocovat a účtovat dodávku tepelné energie podle skutečných parametrů teploty látky a údajů vlastního měřicího zařízení, které na svůj náklad osadí, zapojí, udržuje a pravidelně ověřuje správnost měření v souladu se zvláštním právním předpisem.

Obsahem ustanovení § 78 odst. 1 energetického zákona je tedy několik samostatných povinností uložených držiteli licence, jejichž porušení je postihováno prostřednictvím skutkové podstaty správního deliktu dle ustanovení § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona. Jednou z těchto povinností je pak povinnost účtovat dodávku tepelné energie podle údajů vlastního měřicího zařízení.

V rámci správního řízení bylo zjištěno, že účastník řízení měl v rámci vymezeného území „NA BŘEHU“ (evid. č. ■■■), adresa: Na Břehu 434, Praha – Vysočany, kraj Hlavní město Praha (dále též jen „dotčené vymezené území“) v roce 2013 uzavřeno pět smluv na dodávku tepelné energie, jak je uvedeno v Tabulce č. 1.

Ze skutkových zjištění, zejména pak z množství tepelné energie pro přípravu teplé vody vyúčtované a naměřené účastníkem řízení (Tabulka č. 4), dle názoru správního orgánu nepochybně vyplývá, že účastník řízení v případě vyúčtování tepelné energie pro přípravu teplé vody odběratelům odběrných míst ■■■■ – ■■■■ nedodržel ustanovení § 78 odst. 1 energetického zákona, když nevyhodnocoval a neúčtoval dodávku tepelné energie podle údajů vlastního měřicího zařízení, ale odvozoval ji z přepočtu hodnot náměrů kalorimetrů teplé vody.

Energetický zákon neobsahuje žádné ustanovení o výjimkách týkajících se povinností držitele licence na výrobu nebo rozvod tepelné energie vymezených v ustanovení § 78 odst. 1 energetického zákona, a proto platí povinnost licencovaného dodavatele, tj. i účastníka řízení, v souladu s ustanovením § 78 odst. 1 tohoto zákona dodávku tepelné energie měřit, vyhodnocovat a účtovat podle skutečných parametrů teplotnosné látky a údajů vlastního měřicího zařízení, což znamená, že příslušný držitel licence účtuje při vyúčtování dodávek tepelné energie podle údajů vlastního měřicího zařízení osazeného v místě dodání tepelné energie odběratelům a tato kogentní povinnost je předpokladem pro vystavení správného vyúčtování dodávky tepelné energie, které musí odběratel tepelné energie pro každé odběrné místo obdržet při vyúčtování dodávky tepelné energie.

Účastník řízení v dotčeném vymezeném území podniká na základě udělené licence na rozvod tepelné energie podle ustanovení § 3 odst. 3 energetického zákona, a je tedy povinen dodávku energií a souvisejících služeb vyúčtovat podle ustanovení § 11 odst. 1 písm. f) energetického zákona. Rozsah, náležitosti a termíny vyúčtování dodávek tepelné energie stanovil Úřad vyhláškou č. 210/2011 Sb., o rozsahu, náležitostech a termínech vyúčtování dodávek elektřiny, plynu nebo tepelné energie a souvisejících služeb, která je prováděcím předpisem energetického zákona. Vyhláška č. 210/2011 Sb. neumožňuje, aby odběratel tepelné energie pro každé odběrné místo obdržel vyúčtování dodávky tepelné energie, které by obsahovalo jiné měřené údaje, než ty, které byly naměřeny a odečteny z měřidel osazených pro jednotlivá odběrná místa, tj. v daném případě odběrná místa ■■■■ – ■■■■.

Z takto provedeného vyúčtování každý odběratel tepelné energie získá informace o všech potřebných použitých vstupních hodnotách, podle kterých následně provede rozúčtování nákladů na tepelnou energii mezi konečné odběratele v objektu. V této souvislosti je dále ustanovením § 78 odst. 5 energetického zákona stanoveno, že hodnoty naměřené a zjištěné dodavatelem a ceny v místě měření tvoří náklady na tepelnou energii, které se rozúčtují mezi konečné spotřebitele, jimiž jsou uživatelé bytů a nebytových prostorů. Účastník řízení jako dodavatel tepelné energie měří dodávky tepelné energie v jednotlivých odběrných místech ■■■■ – ■■■■ a nelze proto vycházet při vyúčtování dodávek tepelné energie z jiných než měřidel tepelné energie těchto odběrných míst.

Správní orgán tak má na základě výše uvedeného za prokázané, že byly jednáním účastníka řízení naplněny formální znaky správního deliktu podle ustanovení § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona. V této souvislosti se správní orgán nicméně musel zabývat také otázkou naplnění materiální stránky uvedených deliktů.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007, č. j. 8 As 17/2007-135 vyplývá, že aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt, musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti (škodlivosti) ve vztahu k porušení

povinnosti stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot. Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská škodlivost nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty.

Přestože jednání účastníka řízení týkající se dodávky tepelné energie pro vytápění není předmětem toho správního řízení, má správní orgán za to, že je nutné k němu přihlídnout zejména při hodnocení materiální stránky správního deliktu.

Ze skutkových zjištění vyplývá, že účastník řízení odběratelům tepelné energie odběrných míst ■■■■ – ■■■■ v roce 2013 vyúčtoval celkem o ■■■■ GJ (■■■■ GJ ■■■■ GJ) tepelné energie méně, než naměřil dle údajů vlastních měřicích zařízení – viz Tabulka č. 3 a č. 4.

V daném případě má správní orgán za to, že v podstatě jediným poškozeným je sám účastník řízení, neboť nedodržením ustanovení § 78 odst. 1 energetického zákona odběratelům tepelné energie v dotčeném vymezeném území celkem (TE vytápění + TE pro přípravu TV) vyúčtoval o cca ■■■■ Kč (bez DPH) méně.

S ohledem na výše uvedené dle názoru správního orgánu je společenská škodlivost posuzovaného jednání účastníka řízení nižší než nepatrná a nenaplnuje tak materiální stránku správního deliktu. Správní orgán se proto rozhodl správní řízení v této části zastavit tak, jak je uvedeno ve výroku IV. B) tohoto rozhodnutí.

Vzhledem k zastavení správního řízení v této části se pak správní orgán dále námitkami účastníka řízení nezabýval.

V. Uložení pokuty

Správní orgán prokázal, že se účastník řízení dopustil spáchání správního deliktu podle ustanovení § 91 odst. 1 písm. h) energetického zákona.

Za správní delikt podle ustanovení § 91 odst. 1 písm. h) energetického zákona lze uložit podle ustanovení § 91 odst. 13 písm. c) téhož zákona pokutu až do výše 15 000 000 Kč. Jedná se samozřejmě o maximální možnou výši pokuty, jejíž uložení připadá v úvahu v případě zvláště vysoké závažnosti správního deliktu včetně jeho následků, době trvání a okolností, za kterých byl spáchán. V tomto případě je třeba uvažovat o uložení pokuty ve výši odpovídající okolnostem posuzovaného správního deliktu.

Při stanovení výše pokuty přihlížel Úřad ke všem uvedeným skutečnostem zjištěným v průběhu správního řízení. Zejména přihlížel ve smyslu ustanovení § 91d odst. 2 energetického zákona k závažnosti správního deliktu, ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, době trvání a okolnostem, za nichž byl správní delikt spáchán. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše pokuty též k osobě pachatele.

Charakteristickým znakem tzv. správních deliktů držitele licence je to, že odpovědnost těchto osob je založena porušením právních povinností bez ohledu na zavinění. Jedná se o objektivní odpovědnost, tedy o odpovědnost za výsledek. Je tedy věcí držitele licence, aby si při výkonu licencované činnosti počínal tak, aby neporušil povinnosti dané

energetickým zákonem, bezpodmínečně plnil zákonem stanovené povinnosti a nepoškodil zákonem chráněné zájmy. Ačkoliv není správní orgán povinen zabývat se a posuzovat subjektivní stránku věci, je nutno přihlídnout ke skutečnosti, že úmyslem účastníka řízení nejspíše nebylo porušit zákon, k čemuž však v konečném důsledku přesto došlo.

Při posouzení závažnosti správního deliktu podle ustanovení § 91 odst. 1 písm. h) energetického zákona vycházel správní orgán zejména z délky trvání protiprávního jednání, tj. ze skutečnosti, že následek protiprávního jednání účastníka řízení spočívá v zahájení výkonu licencované činnosti přede dnem nabytí právní moci rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence na rozvod tepelné energie, tedy ode dne 19. ledna 2013, a pokračování ve výkonu licencované činnosti do dne 27. prosince 2015. Protiprávní jednání účastníka řízení tak trvalo téměř 3 roky. Tuto dobu je třeba vyhodnotit jako dobu, která závažnost správního deliktu pro svou délku zvyšuje. Současně je třeba přihlídnout k tomu, že účastník řízení do dne vydání tohoto rozhodnutí nepožádal o změnu rozhodnutí licence na rozvod tepelné energie týkající se vymezeného území „Stallichova“. Tato okolnost závažnost jednání proto rovněž zvyšuje.

Správní orgán však musel nutně zohlednit skutečnost, že následek protiprávního jednání účastníka řízení nebyl natolik závažný, když účastník řízení již byl držitelem licencí a stát takovému subjektu povolení k podnikání v energetických odvětvích již jednou udělil, byť ne pro kontrolované vymezené území. Takové jednání má jistě nižší závažnost, než výkon licencované činnosti zcela bez uděleného povolení k podnikání v energetických odvětvích.

Následek spáchaného správního deliktu pak dle správního orgánu nelze vyhodnotit jako závažný, neboť výkon licencované činnosti výroby a rozvodu tepelné energie, byl povolen, byť pouze na základě koncese.

Jako výrazně polehčující okolnost pak správní orgán hodnotí, že počínáním účastníka řízení nebyla způsobena žádná škoda.

Při stanovení výše pokuty je nutno také zohledňovat opakovanost porušování zákona účastníky řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů, nebo celkové nedisciplinovanosti při jejich dodržování v celém jejich spektru. Na straně účastníka řízení je tedy třeba uvést, že není evidován v rámci žádného jiného správního řízení za porušení zákona ve věcné působnosti Úřadu. Lze tak říct, že účastník řízení porušil právní předpis ve věcné působnosti Úřadu poprvé, což je zohledněno při stanovení výše pokuty jako výrazně polehčující okolnost.

Co se týče osoby pachatele správního deliktu, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu, č. j. 1 As 9/2008-133), z níž vyplývá, že správní orgán ukládající pokutu za správní delikt je povinen přihlídnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní, a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí. Vzhledem k tomu, že správní orgán stanovil pokutu ve výši 9 000 Kč, tj. u spodní hranice zákonného rozpětí pokuty, nelze v případě správního trestání právnické osoby uvažovat o tom, že by taková výše pokuty mohla mít na účastníka řízení likvidační dopad.

Správní orgán proto považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu, upraveného energetickým zákonem, a zároveň ji považuje za odstrašující a může tak plnit jak represivní, tak preventivní funkci. Nadto správní orgán poznamenává, že pokuta udělená ve výši tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, byla uložena v souladu s ustanovením § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

Souběžně je výrokem III. tohoto rozhodnutí ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je podle ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ustanovení § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb. činí paušální částka 1 000 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ustanovením § 152 správního řádu k předsedkyni Úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

-Otisk úředního razítka-

Mgr. Lukáš Kugler, v. r.
oprávněná úřední osoba
odbor správních řízení